

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijaške velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Častiti volilci v mestih in trgih!

Dne 30. t. m. boste stopili Vi na volišče, katero so naši rodoljubi vseh kmetijskih občin 24. dne t. m. tako zmagonosno zapustili, da domovina naša ponosno gleda na vrle sinove svoje. Čislali so oni naš nasvet, ter povsod in večjidel enoglasno izbrali si za svoje poslance domoljube, katere smo mi jim priporočali.

S polnim zaupanjem se obrača denes národni volilni odbor do Vas, častiti volilci v mestih in trgih, da tudi Vi volite možé za svoje poslance v državni zbor, ki Vam jih odbor priporoča in da ne boste pustili našim skupnim nasprotnikom postaviti nenaravne in pogubne pregraje mej poljedelske in meščanske rajake, ki bi ovirala sinove ene in iste domovine v složnem delovanju za blagor ožje svoje domovine in skupne naše države.

Uže v prvem svojem pozivu, ko je podpisani odbor oklical našim volilcem nove volitve v državni zbor, je povdarjal neizmerno važnost teh volitev, po katerih gre pred vsem za to, da se v prihodnjem državnem zboru predrugači ona umetno skupljena večina, ki je neomejeno zadnjih 6 let gospodovala v zbornici poslancev, in se po novejši večini, ki ima v resnici zastopati večino ljudstev avstrijskih, skušajo celiti hude in mnogostranske rane, ki jih je Avstriji prizadajala dozdej gospodujoča stranka. „Tako, kakor je dozdej bilo, ne more dalje več biti!“ — to je glas, ki se razlega dandenes po vsej Avstriji in ne samo pri nas. Konec mora biti lažnjivim političnim frazam, in nastopiti mora delo, resno in iskreno delo, da se odstrani nesrečni razpor in prepir mej različnimi narodnostmi, da se vredi zmamljeno državno gospodarstvo, — da se znižajo silna davkarska bremena, da se kmetijstvo in obrtništvo rešita bridkih nadlog, — da propala javna morala zopet pride v veljavo, ki jej je pred vsem gre, — da ustava postane to, kar ima biti, to je, pravica vsem narodom avstrijskim, a ne samo enemu. Ali kaj bomo nadalje naštevali, kar mora v prihodnje drugače biti, da se Avstrija reši popolnega propada, — dosti je, da na kratko rečemo: boja je treba na postavnem potu, da pravica zmaga proti krivici.

Kdo tedaj, ki je pošten domoljub in lojalen Avstrijan, bode roke križem držal v takej situaciji, ko je treba vse moči skupno napeti, da se izvršijo velike in težavne naloge!

Častiti volilci! Da se te naloge srečno rešijo, ne smejo možje v državni zbor priti, ki ne prestopijo razpore sejejo mej narode, in katerim je hegemonija nemškega naroda prvo načelo njihove politike, ampak poslanci morajo biti taki, kateri hočejo mir in spravo mej narodi in blagor vseh narodov in vseh dežel pod geslom Habsburške monarhije, tedaj v notranjosti zadovoljno, na zunaj mogočno Avstrijo.

Taki možaki so gospodje, ki Vam jih tu priporočamo. Volite jih vsi enoglasno, da rešite čast in srečo našega naroda!

I. Za Postojno, Idrijo, Vrhniko, Lož, Radovljico, Tržič, Kamnik, Kranj in Loko:

gospod **dr. Josip Poklukar**, posestnik in deželni poslanec.

II. Za Novomesto, Višnjo goro, Krško, Kostanjevico, Črnomelj, Metliko, Kočevje, Ribnico:

gospod **grof Albin Margheri**, veliki posestnik v Otočicah pri Novem mestu,

III. Za glavno mesto Ljubljano:

gospod **Josip vitez Schneid-Treuenfeldski**,

dvorni tajnik v kabinetnej kanceliji Njegovega veličanstva našega cesarja, velikoposestnik na Kranjskem itd.

V Ljubljani 26. junija 1879.

Za národni centralni volilni odbor:

Dr. Jan. Bleiweis,
prvomestnik.

Listek. *Leve*

Dežman kot bivši narodni Slovenec.

Leta 1849 ob novem letu je zdanji nemški kandidat Dežman spisal in natisniti dal v časniku „Slovenja“ ta-le od njega signirani članek pod naslovom:

„Slava Slavjanom“.

„Slava Slavjanam! naj bode v prihodni naše pozdravljenje!“

„O sladke besedi! Naj se glasite po gorah in dolinah iz ust ovčarja in prostiga kmeta, po mestih, trgih in gradovih, pri zborih in veseljah, slavjanske matere naj vaju detičam v zibelki prepevajo, slavjanske device naj z vama junake pri ločitvi poslové, in vsaki izmed nas naj se tako obnaša, da se bode po besedah in dejanjih skazala: Slava Slavjanam!“

„Pa porekó naši protivniki: „Kako so Slavjani ošabni postali?“

„Mi pa jim bomo odgovor dali: Ošabnosti naše srce ni nigdar poznalo, Bogu smo čast, Cesarju zvestobo, vsem ljudem ljubezen skazali, in v svoji prostosti smo hotli ptu jim narodom popred, ko sami sebi zadovoljiti, misleč, da zato nam bode povračilo ljubezen. Ali ta zmota bi nas bila kmalo pod černo zemljico spravila, hirali smo pri kruhu, kteriga so nam ljute mačeha vmešale, žejo smo si iz miak gasili, ne poslušajoč, kako šumljanje bistriga slavjanskega vira na naše glube očesa vdara, zatiranja in zasramovanja nam ni bilo ne konca ne kraja.“

„Zdaj pa čemo novo poslopje sozidati za našo preljubljeno mater, ktera se je po dolgimu ptujevanju k nam sopet vernila, da bode spojinjeno staro prerokovanje:

„Slava bode zopet naša, Ki nam dala je ime.“

„Dovolj bode tega dokaza našim protivnikom, ter vtihnili bodo pred donečim glasom zgodovinske trobente, ktera celimu svetu trobi: Slava Slavjanam!“

„O, de bi se pri nas Slovencih sosebno ta glas razlegal, ki smo na našo občinsko mater skorej pozabili. Do zdaj smo le bili Gorenci, Dolenci, Notrajnci, Pivčani, Krašovci, Berkinci, Istrianci, Čičje, beli Krajnci, Koroški in Štajerski Slovenci, — toda pravi Slovenci nismo bili.“

„Treba je nam že zdaj se v duhu vdeležiti pri vsih slavnih delih slavjanskih bratov, kar si oni pridobejo, je tudi nam pridobljeno. Naj se ž njimi v duhu pobratimo, da bode sterta stara strupena kača razpore, da bode minula naša nerečna odločenost, in kader bodo našiga dlana in

Panslavistiški renegat Dežman.

Slovenske novine so uže sto in stokrat Karlu Dežmanu naravnost v obraz vrgle hudo besedo, ter naravnost iz oči v oči povedale mu grenko resnico, da je **renegat**, t. j. bivši slovenski pesnik, slovenski pisatelj in slovenski domoljub, a sedaj izdajica svojega naroda slovenskega in zdaj postrešek in hlapec tujega, slovenščini protivnega elementa.

! vendar ima ta drzni človek, mož prav Katilinove vrste in bire, še toliko nesramnosti v sebi, da si je na zboru takozvanih ustavovernih volilcev, katere je nedavno zbobnal v kazino, upal trditi, da vse njegovo dejanje in nehanje je od nekdaj dosledno in značajno in da on svojega političnega prepričanja nikoli nij izpremenil. — To je res, ako Dežman svoje življenje šteje še le od l. 1862. dalje, potem je — resnico govoril. Od tega leta sèm ostal je Dežman dosleden v goropadnej nedoslednosti, značajan v politički neznačajnosti. Nobene, niti najmanjše prilike v mestnem, deželnem in državnem zboru nij opustil, da ne bi bil na najgrši način grdil naroda slovenskega; da ne bi bil opisaval naše dežele kot domovino najnevednejših, najneumnejših in najtepežnejših ljudi; da ne bi bil z divjim germanskim srdom uničeval in teptal vsega, kar nosi slovensko ime!

Kot silnega, neutrudnega političkega nemškega agitatorja poznajo ga vsi naši ljudje in reči moramo, ako hočemo resnico govoriti, da po vsej slovenski zemlji nij bolj politično sovražnega, bolj politično zaničevanega javnega značaja, kakor je sedanji Karrrrl Deschmann, ki se je nekdaj tako lepo slovenski imenoval Dragotin Dežman.

Nekdaj! Da! Nekdaj bil vam je Dragotin Dežman vse druge vrste mož, nego je danes. Uže na gimnaziji leta 1839., ko je malokateri dijak zavedal se svoje slovenske narodnosti, bil je Dežman jeden tistih, ki so se s ponosom imenovali slovenske sinove. In ko je l. 1839. umrl v Ljubljani v prognanstvu pod policijskim varstvom živeči Poljak Emil Korytko, mož, ki je našemu narodu neizmerno dobroto učinil s tem, da je nabiral in razglaševal narodne pesni, bil je Dežman mej tistimi dijaki, ki so slovesni pogreb na pravili Korytku, in Dežman sam je nosil blagega Slovana Poljaka pri pogrebu k sve-

temu Krištofu, dasi je bilo obče znano, da policiji je ta pogreb veljal za narodno demonstracijo.

In ko so leta 1848. svobodneje začeli dihati avstrijski narodje, in se je začel gibati mali narodič slovenski, bil je Dežman spet, ki je z veliko **vseslovansko** pozavno trobil po slovenskem svetu, ter narod naš zbujal k samosvesti in domoljubnemu delu. In ko je tisti čas v Ljubljani začela izhajati „Slovenija“, večji slovenski časopis, bil je spet Dežman, ki je takoj v 1. listu natisniti dal osrčevalno pesem: „Še Slovenjani zgubljeni!“, katero bralci našega lista danes čitajo v „Slovenskem Narodu“. In v istih novinah razglasil je Dežman o novem letu 1849. ditirambiški uvodni članek „Slava Slavjanam“, v katerem himne poje materi Slavi, ter z navdušenim srcem objema in poljubljuje ves ogromni slovanski narod kakor največji, najiskrenitejši panslavist.

In spet v Cigaletovej „Sloveniji“ l. 1849. v 4. listu na 16. strani hvali Kastelčevo „Kranjsko Čebelico“ na vsa usta in na vso sapo, ter piše od črke do črke te le besede: „V resnici! Njenih (t. j. „Čebeličnih“) zaslug za razširjanje slavjanskiga duha med Slovenci, za obujenje naše nadopolne mladosti nihče ne more tajit... Zbala se je morebiti pred tisto votlo nemškutarsko sapo, katera je posebno v zadnjih letih prav ostudno našo domovino prepričevala in v svoji ošabnosti vse cvetlice posmodit hotla.“

In ko je bil l. 1850. in 1851. Dežman suplent na ljubljanskej gimnaziji, uganjal je očitno politiko v šoli, navduševal je dijake za **Slavjanstvo**, kajti Slovenstvo mu je bilo uže premajheno in na svojem domu je zbiral najboljše učence ter z njimi je čital v srbskem jeziku srbske narodne pesni. In kakor je uže l. 1849 v „Sloveniji“ (list 4 in 5) poslovenil jedno najlepših narodnih pesni srbskih „Predrag in Nenad“, tako je leta 1854. nagovoril znanega dunajskega pesnika J. N. Vogla, da bi v nemškem jeziku na svitlo dal vse prekrasne srbske pesni o Marku. In ker J. N. Vogl nobene srbske besede nij razumel, predstavil mu je Dežman pesni v prozo in to je potem Vogl verzificiral ter dal na svitlo svojo znano knjigo „Marko Kraljevič“.

Toda ugovarjal nam bode morebiti kdo:

„To vse je počel Dežman, ko je bil še mlad, leta 1848., ko je vse norelo!“

Nij res!

Dežman je rojen l. 1821. in Idrija ima to jako dvomno čast, da je rojstno mesto našemu renegatu. Telaj Dežman je moral biti leta 1848. vsaj uže pri polnej pameti.

A kaj poreko naši čitatelji, ako jim povemo, da tudi pozneje od leta 1850.—1860., ko je B. chova mōra tlačila Avstrijo, je Dežman še neutrudljivo trobil na vseslovansko trobento. Tisti čas je bil Dežman še od nog do glave, z dušo in telesom, s krvjo in z mesom slovenski pesnik, pisatelj in domoljub. In ako je tista leta moral dr. Bleiweis kam iti za dalje časa iz Ljubljane, izročil je „vrlemu domorodcu“ Dragotinu Dežmanu svoje „Novice“, da jih je urejeval. In še leta 1855. je opisal v Bleiweisovem „Koledarčku“ življenje in delovanje našega prvega pesnika „Valentina Vodnika“; še leta 1856. razglasil je svojo glasovito pesen „Proklete grablje“, katero radovedni bralci tudi danes v našem listu čitajo; še leta 1857. nahajamo Dežmana mej slovenskimi pesniki z lepo balado „Janko cigan“; še leta 1861. je dr. Bleiweis v „Novicah“ (1861., 13, 107) volilcem kamenškega okraja priporočal „po celej deželi slovečega in iz „Novic“ dobro znanega domorodca Karla Dežmana“ za poslanca; še l. 1861. spomladi je Dežman na Dunaji, kjer so mu takrat prvič državnemu poslancu slovenski dijaki napravili časten komers, priporočal svojim mladim rojakom, da se morajo **ženiti** samo pri lepih **Slovenkah**, da bodo mogli izrežati svoje otroke v pravem domorodnem slovenskem duhu.

Ali!

Še leta 1861. izneveril se je baš tisti Dragotin Dežman, do tistega časa panslavist, pesnik in pisatelj slovenski, in črez noč izpremenil se je v najstrastnejšega, najzlobnejšega vruga našega!... Kaj je Dežman počel od leta 1861. dalje, o tem nečemo govoriti. Saj je njegovo ščuvanje znano vsakemu zavednemu volilcu. Samo to hočemo poudarjati, da v zgodovini vseh časov in vseh narodov kaznuje se izdajalstvo domovine z najhujšim, največjim zaničevanjem. In Dante, poleg Homerja, Šekspirja in Göttheja največji pesnik vsega sveta, pripoveduje nam v svojej božanstveni pesni

 Dalje v prilogi.

uma potrebovali, jim čemo priskočiti s klicam: **Slava Slavjanam!**

Dragotin Dežman.

Proklete grablje.

(Pod tem naslovom je spisal zdanji nemški ljubljanski kandidat Dežman v dr. Bleiweisovem koledarčku l. 1856. sledečo slovensko patrijotično pesen:)

Anž, Kraljiča rajnc'ga sin iz Rot,
Je zdelal osmo šolo al maturo,
Prestal je mnogoletni trud in pot,
Prebral marsktero knigo in knižuro,
Potem se je napotil na vakance,
Pokusit spet domá s tropinam žgance.

Kako ga je vesela v Rotah mat!
Vse hlapce in sosedo skupej skliče,
Vse tete, strice v vas povabi hkrát,
Clo dekle v hišo sili in mlatiče.
„Poglejte! al ni prav'la ranjka Mica,
Anž za kmeta ni — on je za škrica!“

Učenja lepi sad je scer modrost,
Pa mlad' Kraljič se je v Ljublján' popačil,
On misli, da bi bila to slabost,
Ko bi se z Rotarji prav podomačil!

Slovenš'ne toraj kar ni hotel rabiť,
Zares! prav naglo jo je znal pozabiti'

In če prijazno mati ga svari:
„Anž, kako si muhast — bod' priljuden!“
Mermraje on kot medved zarenči.
Pa ker je glas domači mu ostuden,
Je le v jezicij ptujih prav razsajal,
In Rotarje neumne „paure“ grajal.

Napravljal materi je sto nadlog,
Mu jed ni všč, prečerna mu pogača,
Še čednik bi ne smel trobiti v rog,
Ker zbuja s tem zaspanega baháča. —
Ko je domá cel tedenj tak polénl,
Se je o košnji v snóžet it' naménil.
Med kosci tam Anž postopa sam,
In zabavljivo se po nemško usti.
Kar stop' na grablje, skrite pod senám,
Pa ker molé navzgor zobé čelusti,
Ga lop' čez usta grabeljše; — zakričal
„Proklete grablje!“ je, — se Krajncea spričal.

Od vsih strani nasprot doní mu sméh.
Zobé ošlata si — ta ni bla sladka! —
Spozná, da je zaslužil za svoj gréh,
Da se mu z grabljám' vcép' slovenš'na gladka;
In znal je prav domače spet kramljati,
Ni upal več le s ptujšjo se bahati.

Naj bodi tistim v prid letá povest,
Ki gèrdit' le domači jezik znajo,
In druž'ga nič, kot kruh domači jést',
Če glas slovensk le sliš'jo — godernjajo.
Gotovo ni za tak nesramne žnablje
Mazila boljšega na svet' kot — grablje?

Dragotin Dežman.

Še Slovenja ni zgubljena.

Dan je prišel odrešenja,
Mine dolga noč nadlog,
Glasi zjutranjga zvonjenja
Se zbudijo krog in krog:
Še Slovenja ni zgubljena!

Vstane naša porodnica,
Lice njé — lepote hram,
Jekla moč ima desnica,
Njé oko je živi plam;
Še Slovenja ni zgubljena!

Iz pristola si ogleda
Svojih sinov slavni dom,
Ni podrla časov béda
Ni razdjal ga sile grom;
Še Slovenja ni zgubljena!

„Divina comedia“, da izdajalci in renegatje še v peklu trpe najhujše muke. Licemerci, lizuni, sleparji, morilci, nečistniki, krivoverci in drugi pogubljeni se v strašnem smradu valjajo po svojem blatu, kopljejo v žveplenih rekah, pečó v ognjenih grobovih, prekucujejo po strupenih gadib, sprtajo v razbeljenih svinčenih kuhah, toda za izdajalce svojega rodu in renegate pravi Dante, izmislil si je satan posebno strašno kazen. Ker morajo izdajalci imeti mrzlo srce brez vsacega čuta, zatorej jih je tudi satan v peklu potopil v veliko jezero, kjer do vrata v ledu tiče, z zobmi škripljejo, ter jeden drugemu glave razédajo. In prav v dnu pekla v strašnej tmini in v silovitem mrazu sedi grozoviti Lucifer s tremi glavami in v vsakem žrelu drži in grize — jednega izdajalca. V jednom žrelu drobi Bruta, v drugem Kasija, ki sta izdala svojega dobrotnika, največjega Rimljana Julija Cezarja, a v tretjem žrelu s svojimi strupenimi zobovi grize in melje Judeža Iškarijota, ki je izdal našega sv. Odršenika. Tako pripoveduje Dante.

Fiat applicatio!

Volite brez skrbi po prepričanju!

(Dopis iz uradniških krogov.)

Gotovo nij vsacemu volilcu znano, kaj je nalog volilne komisije po oddanih volilnih listkih in našli bi se morebiti nekateri, ki bi vsled tega mislili, da je na kateri-koli način mogoče kontrolirati, kako je ta ali oni volilec volil. Da vsacega, kdor bi te popolno napačne misli bil, nasprotnega prepričamo, navedemo tu §. 46 volilnega reda, ki v prvih vrsticah osobito o tej stvari govori. Ta paragraf pravi: „Po dokončanej volitvi in še pred škrutiniranjem predsednik volilne komisije pomeša vse listke v volilnej urni, jih potem iz urne iztrese in prešteje. Potem še le se prične škrutiniranje“. Ne le enkrat tedaj, trikrat pomešajo se vsi volilni listki, prvič v urni, drugič ko se iztresejo in tretjič ko se preštejejo. Nij tedaj nikakor mogoče vedeti tudi za enega volilca ne, kako je volil. Da se vse tako tudi godi, kakor postava zahteva in kakor smo zdaj omenili, tega smo iz lastne skušnje popolnoma preverjeni; in da se tako mora goditi, za to morajo skrbeti in tudi skrbijo narodnjaki, ki so vselej,

Še stoji na meji skala,
Krog njé tuli morja jék;
Gleda se Slovenka zala
V bistri vodi naših rek;
Še Slovenja ni zgubljena!

Dokler naša pesem mila
Po dolinah se glasi;
Dokler terta bo rodila,
In slovela naša kri;
Še Slovenja ni zgubljena!

Dokler nam ne vsahne lipa,
Bo pod njo Slovincov zbor,
Dokler grozni dan posipa
Ne prekuene stene gor;
Še Slovenja ni zgubljena!

Ni zgubljena — k slavi vabi
Svojih sinov um in dlan,
Živa krepka že pozabi
Bolečine starih ran;
Se Slovenja ni zgubljena!

Brez čakanja, brez zamude
Naj se novi hram ustvar',
Naše dela, naše trude
Vzemi mat' visoka v dar!
Še Slovenja ni zgubljena!

Dragotin Dežman.

ako tudi v manjšini, v volilnej komisiji. Letos bosta notri gg. Vilhar in Horak.

Te vrstice naj služijo vsacemu volilcu, ki morebiti nij vedel, kako se volilni akt vrši, v pojasnilo, da je volitev v pravem pomenu besede tajna.

Zatorej brez strahu pred našimi nemškutarskimi šefi pojmo in dajmo glas Josipu Schneidu.

Dr. Poklukar ali pa Vestenek?

Iz Kranja 25. junija. [Izv. dop.]

Kakor so naši kmetski volilci jednoglasno izvolili narodnega kandidata grofa Hohenwarta za svojega poslanca, tako bi tudi gorenjska in notranjska mesta na dan 30. junija morala dokazati svojo narodno zavest in politično zrelost. Izbira mej kandidatoma je zdaj pač lahka. Dr. Poklukar reprezentira naš narodni princip. Kaj pa — Vestenek? Mi se nikakor ne oziramo na to, da je on političski uradnik in bi kot takov menda moral v tej volilnej horbi po izreku ministra Tasseja in po želji dež. predsednika nevtralen ostati, ako mu je kaj mar za mnenje in želje svojega najvišjega predpostavljene. To bi bila stvar družih, nij naša. Pred očmi imamo le človeka Vesteneka, strastnega, fanatičnega sovražnika in zatiralca slovenskega naroda, ki je dozdej, kakor so bile vse novine polne, na nezasišan način hujskal v našej deželi in po svojem ostudno-arogantnem obnašanju provociral najgrše škandale v deželnem zboru kranjskem in povsod, kamor smo slišali da je prišel.

Glavni njegov in njegove dozdej v deželi gospodujoče stranke greh proti našemu gorenjskemu glavnemu mestu in celej gorenjske strani pa je odpravljanje kranjske realne gimnazije. Ita stranka, katera nam zdaj Vesteneka vsiljuje za poslanca, zakrivla je, da mi izgubimo jedini srednji učni zavod za našo Gorenjsko, našo gimnazijo. Več kot predrznost je od tega človeka, da si zdaj ravno pri nas na Gorenjskem upa kandidirati. Ko so v deželnem zboru slovenski poslanci nasvetovali resolucijo, naj se prosi vlada, da ohrani gimnazijo v Kranji, tačas je Vestenek — kakor prav dobro vemo, — stvar v odseku tako dolgo zavlekel, da se je skoraj zakasnila. Res, da si v zboru nobeden teh možakarjev potem nij upal proti resoluciji glasovati, pa niti jeden Vestenekovec je nij s kako besedico podpiral. Vestenek in tovariši so se veselili, da se odpravi kranjska gimnazija. In zdaj berači taisti Vestenek okolo nas, ki nas je tako hudo pomagal poškodovati in moli glasov od nas za poslanstvo? Pojdi rakom žvižgat, renegatska in škodoželjna izdajica! In če prav smo tudi v našem mestu včas v političnem mišljenju si mej soboj navskriž, smo si jedini v skrbi za blagor našega mesta in nobeden naših meščanov ne more tako zaslepljen biti, da bi dal svoj glas zatiralcu kranjskega gimnazija, E. Anzl-Vesteneku. Mi vsi vemo, da je velika izguba, če gimnazij izgubimo, pa tudi dobro vemo, da se bode le narodna stranka za nje ohranitev potegnula, pa tudi že čutimo, da akcije nekdanjih ustavovercev a la Vestenek od dne do dne bolj padajo, in da bode možanec kmalu izdihoval: „fuimus Troes“, ven je z našo nemškutarijo.“

Z Vrhnike 26. junija. [Izv. dop.]

Čas velevažne volitve za kranjska mesta in trge se bliža in menda bodo napeli narod-

njaki tudi pri nas vse sile, da se kakor vrli kmetski volilci, tudi kranjska mesta obnesó na čast domovini in našemu narodu. Pri nas tisti zdražbovič Vestenek le jako pičlo število privržencev šteje. Naši tržani so uže toliko politično omikani in narodno zavedni, da ne bodo svojih glasov dali Vesteneku, ljutemu sovražniku svojega naroda in njegovih pravic, ki je zmirom le na kvar in sramoto delal našej deželi. Kje so neki tiste njegove zasluge, vsled katerih se nam zdaj ponuja za poslanca? Mar so to volitve za trgovinsko zbornico, ali njegovi strastno peneči naskoki na naše poslance v deželnem zboru? Povejte nam vendar vi, ki ga nam vsiljujete v svojem „Laib. Tagblattu“, kaj in kedar je mož uže koristil deželi, kaj še posebno našej strani, da bi mu podelil največje znamenje ljudskega zaupanja? Dozdej o Vesteneku še nobene hvale nijsmo slišali, pač pa narobe še nemškutarji govoré, da je neznosen človek. Mi ne vemo, kako mi pridemo do te časti (?), da se nam Vestenekova kandidatura sili. Tukaj bo menda mož lahko štel svoje glasove, velika večina je za narodnega kandidata g. dr. Poklukarja. Opomniti pa vendar moramo svoje volivce, naj ne zamude volitve. Ker je 30., to je na dan volitve, v Ljubljani semenj, kamor navadno nekoliko naših ljudi zabaja, polagam gorko na srce vsem, katerim je mar za čast Vrhnike, da rešijo svojo državljansko in narodno dolžnost in ne otidejo poprej, dokler nijso ob osmih oddali uže svoje glase za našega narodnega kandidata g. dr. Poklukarja. Naj omikanejši gospodje energično v tem oziru agitirajo in vplivajo. (Denes je za to zadnji dan. Ur.)

Iz Kamnika 26. junija. [Izv. dop.]

Tedaj Vesteneka imamo voliti, tako nam ukazuje sveta ljubljanska nemškutarska trojica Dežman-Schrey-Kaltenegger njih ljubljanski organ. Kaj si neki morajo domišljevat ti vaši gospodje, da nam tacega človeka, ki je zraven ónih imenovanih najbolj zakrivil razdražen in ognjen razpor v deželi, za državnega poslanca ponujajo. Sami sebe bi mi morali v blato gaziti in uničevati, ko bi svoje glasove dali pristašu óne stranke, kateri se imamo zahvaliti, da se naše mesto ne more materijalno povzdigniti, kakor bi se lahko. Zastonj so vse naše prošnje do deželnega odbora, v katerem sedé in imajo večino Vestenekovi prijatelji Dežman, Kaltenegger in Schrey. Mi namreč prosimo in prosimo, da naj se razpišejo nove volitve za naš mestni odbor, ter se voli novi župan. Obrnili smo se zdaj do visoke vlade, od katere upamo ugodnejše rešitve. Moža pa, katerega nam ti ljubljanski trdi nemški gospodje ponujajo, kakovega Vesteneka kamniški meščanje, ki nekaj na svojo čast drže, ne bodo volili, ko bi tudi ne bil na tako slabem glasu, kakor je g. Vestenek. Uže več ko naveličali smo se Keclja, in da bi Keclju na ljubo šli volit Vesteneka, tega si mož sam ne domišljuje.

G. dr. Poklukarja poznamo kot vselej neomahljivega narodnjaka, zato ga bomo vsi Kamničanje, katerim je mar za čast našega mesta, šli volit 30. junija, s tem večjim veseljem, ker upamo na gotovo zmago. Kakor naši kmetje 24. junija; tako hočemo mi 30. proslaviti naš lepi Kamnik z zmago narodnega poslanca.

Volitev v dolenjskih mestih.

Iz Novega mesta 27. junija. [Izv. dop.]

Bliža se velevažni čas, ko bode treba volilecem dolenjskih mest stopiti na volilni oder, ter pokazati, da smo svesti si svoje narodnosti. Čas, ko so si naši nasprotniki prisvajali sedeže bodisi v državnem ali deželnem zboru s podkupovanjem, z nesramno goljufijo, je pretekkel; volitev je zdaj prosta. Znano je vsacemu, ki se le nekoliko peča s politikom, kam so našo državo zavozili naši nasprotniki. Delali so zmirom proti avstrijskim Slovanom; držali se niso postav, potrjenih od samega presvitlega cesarja, § 19 celó ne stoji zapisan v ustavoverskem leksikonu! Treba je tedaj móž, ki bodo bolj skrbeli za blagor in srečo Avstrije in njenih narodov. Volimo tedaj take može, ki bodo bolj za nas skrbeli, kakor so prejšnji. Volilci kmetijskih občin naj nam bodo v izgled in posnemanje; oni so stali kakor skala vsi za enega, in so tudi sijajno zmagali. Naš kandidat, gospod grof Albin Margheri pozna naše razmere; njemu so znane kot graščaku težnje slovenskega kmeta in rokodelca, on je mej priprostim ljudstvom jako priljubljena oseba. Uže za časa, ko je bil v deželni zbor izvoljen, bil je zmeren mož in narodnemu gibanju nikakor ne nasprotnik. Bodimo tedaj složni, volimo ga vsi enoglasno in zmaga bo naša. Vsaj nam je dovelj znan óni kandidat Kromer, ki ga nam hoče nasprotna stranka vsiliti. On pa Dežman sta najhujša sovraga slovenskega naroda; ko je on še v našem deželnem zboru sedel, bil je vselej našim opravičenim terjatvam nasproti; on se je strastno obnašal proti nam, on nij naše gore list. Če hočemo tedaj biti zvesti Avstriji ter pošteti Slovenci, ne moremo in ne smemo voliti Kromerja, ampak le g. grofa Margherija. Vprašam vas, kako more potegovati se mož za naše interese, ki ne živi mej nami, ki je zmirom na Dunaji, ki kratko ne malo ne pozna naših razmer. Popisali smo ga vam dovelj, volite tedaj le Margherija, ki živi mej nami. — Vi pa novomeški uradniki, ki vam še bije srce za slovenski narod, ki vam še nij ugasnila iskrica domovinske ljubezni, volite tudi z nami. Vsaj se vam zdaj nij nič bati; če se hočete tedaj vlade držati, vidite narodne kandidate, kajti vlada sama želi, da bi dobil državni zbor druge in boljše može, ki bodo skrbeli za Avstrijo, ne za kliko svojo.

Iz Višenske okolice 27. jun. [Izv. dop.]

V ponedeljek pojdete torej Vi, meščanje v Višnjej gori, naši sosedje, k volitvi. Mi kmetje iz okolice, ki smo volitev uže opravili tako enoglasno, da nas ne le cela kranjska dežela in vsa slovenska zemlja hvali, temuč, da nas občudujejo tudi drugi narode v monarhiji, mi vas denes prosimo, Višnjanje, bodite z nami, ne cepite se od nas proč, ne glasujte za Nemce, ne glasujte za ponemčenca, necega starega uradnika Kromerja, ki ga vam ponujajo in ki je zmirom le zmerjal nas, ampak zložite se za moža, ki ga vam svetujejo pravi domačini, za grofa Albina Margherija.

Mi vemo, da bode skoro gotovo spet prišel tisti ubogi baronček Taufferer ali vaš „Tafler“ in bo vas hotel zapeljati za Kromerja. Pa vsaj zdaj se ne dajte. Bodite možje. Saj vendar izkušate in veste, da se vse vkup nij nikdar nič izpolnilo, kar so vam nemškutarji dozdej vselej obetal. Še zmenili se potlej za vas niso, ko ste jim glasove dali. Poskusite zdaj za

domačega kandidata. Vaš baron Taufferer je prav za prav ena reva, néma ni v Ljubljani ni drugje nobene prave veljave, in vi sami veste, kako visi in da dolgo ne bo to kar je. Zakaj bi ne bili enkrat to kar ste, domačini in pravi Kranjci. Kaj vam je mar nemškutarija in Kromer!

Volitve v državni zbor.

Jutri v ponedeljek so volitve za kranjska mesta. Nikoli od Belkredijevih časov nijmo imeli toliko upanja, da bomo gotovo zmagali, kot ga imamo zdaj. Samo da naši vsi pridejo, da volijo, da se ne odtegujejo. Zato prosimo in rotimo še vse prijatelje našega naroda in naše domovine, naj denes in jutri delajo, naj pregovarjajo vse svoje volilce, da gredo voliti in volijo naše kandidate. Vsak glas nam je potreben. Nobeden naj se ne izpusti. Naj vsak domoljub svojo dolžnost stori. Naj se na vse načine skuša apatijo posameznih premagati. Vlada nij zoper nas, ona je zdaj bolj za nas, ker mi hočemo mir in spravo na podlagi pravičnosti.

Najprej agitirajte prijatelji v Ljubljani. Mi volimo g. Josip Schneid-a. Zanj nijmo samo mi narodnjaki, temuč tudi najvišji uradniki, ki ga poznajo kot poštenega moža in cesarju zvestega, in bodo zanj glasovali. Torej je narodnim uradnikom svobodna volitev. Oklic tukajšnjih nemškutarjev in „Tagblatt“ sta zoper gospoda Schneida, ker pravita, da je tujec. To nij res. Najboljši naši možje ga poznajo kot domačina in poštenjaka in poznajo ga kot cesarju in domovini zvestega. Humbug in sleparija je, kar govoré o „verfassungsfeindlichkeit“ itd.

Naj tudi glede volitve podučé naši prijatelji volilce, da se volitev ob 8. dopoldne začne in da se konča ob 12. dopoldne. Volilci se beró najprej enkrat ali dvakrat po alfabetu in vsak poklican odda zganjen svoj volilni list, na katerem je kandidat podpisan, Josef Schneid. Legitimacijo mora volilec soboj prinesiti samo zato, da se ve da je volilec, sicer se pa ona na stran dene ne k volilnim listom. Torej naj skušajo oni, ki so od kraja v alfabetu, hitro priti, drugi pa, ki so prekasno prišli, naj potrpe čakati, če jim je tudi težavno. Saj je volitev v državni zbor samo enkrat v šestih letih! Dalje naj se ljudem pové, da vsi volilci, ki pridejo še pred póludne, pred 12. uro, smejo še črez póludne tako dolgo v volišči ostati, da bodo glas oddali. Kdor po 12. uri pride, zamudi, ker se ob póludne volilna soba zapre in le tist glasuje, ki je prej notri. Pazite torej in pridite torej precej. Sicer pa, da je volitev tajna ali skrivna, uči prejšnji članek.

Ravno tako bodi narodno-zavestnim rodoljubom po dolenjskih, gorenjskih in notranjskih mestih toplo priporočeno, naj denes in jutri ne drže rok križem. Pokažimo Slovenci da smo!

Vestenek je odstopil, dobil je od zgoraj ukaz; to je znamenje, da je slavna vlada Taaffejeva res nevtralna, — pazite, kolikor morete, da bodo tudi nižji njeni organi.

Na Dolenjskem pak, kaj bode stari revni Kromer s svojo samo veliko jezo! Na noge!

Goriškim Slovincem. Jutri bodo tudi goriški Slovenci volili. Svojo misel smo jim včera povedali. Mi smo preverjeni še zdaj, da bi bila sloga okolo dr. Tonklija, advokata v Gorici, mogoča. Ali ker denes „Soča“ priporoča še g. Povšeta, in ta slovesno obeta, da se bode oklenil družih slovenskih poslancev, zato zopet prosimo goriške rodoljube, naj ne bodo strastni in osobni, kadar bi prišlo do ožje volitve, kar najbrž pride. Če pojde mej Winklerjem in Povšetom, naj glasujejo rajši za Povšeta, kot narodnega; če pride v ožjo volitev Tonkli, naj glasujejo za tega. Za Winklerja ne! Če je imel Winkler prej zasluge, slava mu! Ali nihče ne sme grešiti na to, da je „prej“ dobra dela doprinašal. Le kdor do konca vstraja, ta bode vreden! Winklerja ne!

Iz Mozirja nam 28. junija telegrafirajo podpisani veljavni možje: Vitez Berks je kot kandidat od gorenje savinskih trgov sprejet. — Lipold, Goričar, Pirš.

Iz Žavca se nam telegrafira 28. junija: Naš kandidat vitez Berks je v včerašnjem mnogo obiskanem shodu volilcev v Žavcu svoj izvrstni patrijotično avstrijsko in vsem narodom pravično misleči program razložil in bil jednoglasno in navdušeno za kandidata proklamiran. Tudi je pomisleke zaradi svoje volilne pravice odpravil in tudi zarad vere izjavil, da je staroverec, torej kristijan in ne brezveren, kakor se je trdilo in razširjalo.

Proti g. Berksu se od neke strani tudi s tem agituje, da on še nij avstrijsk državlján, da si uže več kot pet let na svojej graščini Rifenstein pri sv. Jurji živi, ker je rojen v Granici, spada tedaj po domovinskem pravu pod ogersko kraljevino in néma tu volilne pravice. Ko bi uže to res bilo in bi tudi ne pomagalo, da kot rezervni oficir ima gotovo tudi v Avstriji domovinsko pravico, potem se hitro vsem zaprekam v okom pride, če katera občina g. Berksa imenuje za svojega častnega občana. S tem g. Berks pridobi aktivno in pasivno volilno pravico pri nas. Torej naj se volilci ne dajo motiti.

Iz Škofje Loke se nam telegrafira: Franc Deisinger in drugi obljubujejo v imenu nemčurskega centralnega odbora od 2 do 5 gld. volilecem, da bi dali glas Vesteneku

Volitve v Dalmaciji.

Mej volitvami, ki nas Slovence morejo bolj posebno zanimati, so tudi one naših bratov Dalmatincev, ker njih poslanci bodo tovariši in najbližji zavezniki naših. Z veseljem bremo, da Dalmatinci postavljajo le odločno narodne može. Zadnji „Narodni list“ prinaša 7 kandidatov, 2 bode še kasneje priobčil. V volilnem oklicu poleg drugega tudi pravijo dalmatinski narodnjaki:

„Pošto je Dalmacija faktično zastupana u carevinskem vieću, i pošto borba in a krnjavom ustavnem temelju, vazda je bolija i koristnija nego mrtva nedjelatnost — valja da birate; a kad je birati, treba da biramo složno i odvažno!

„Velika i zamašna zadeća čeka novo carevinsko vieće u pogledu naše narodne i državne budućnosti; i s toga oni ljudi kojima čete Vi Vaše povjerenje podieliti, treba da budu odlični svojim rodoljubjem, svojim znanjem, a osobito svojim izkušanim znanjem.

„Ima nade, da će carska vlada, okani se denašnjeg strančarskog stanovišta, osbiljno pokušati u novom carevinskem vieću politiku izmirenja, i udariti pravednim putem, tako da svim narodnostim bude ujamčena ravnopravnost, koja njim po pravu i po zakonu pripada. Dužnost Vaših zastupnika ima biti, da svom snagom poduprta politiku, da svi narodi Austrije postignu svoja prava, te da u državi prestane zlosretna postojeća dioba na narode politički gospodujuće i robujuće; a navlastito da svi slavenski narodi, a medju njima i mi, dodju do političkog položaja in upliva, koji njim se pristoji po broju, po žrtvam i po zaslugam za obstanak i jedinstvo države.

„Čim više Slaveni budu snažniji (moćnej) i čim više budu vriedili, tim lakše ćemo i mi dalmatinski narodnjaci uspjati do oživotvorenja naših posebnih težnja, naime, do potpunog ponarodjenja zemlje, uvedenjem narodnog jezika u učione i u urede, i do cjelokupne i slobodne starodavne naše kraljevine Hrvatske, pod prejasnom vladajućom lozom Absburgovaca. Tim putem najlakše ćemo prestati već jednom bit tudji na svom vlastitom pragu, te ćemo oživjeti kao politički narod.

„Napokon, u novom carevinskem vieću Vaši zastupnici dužni će biti pri svakom pitanju, velikom i malom, zauzeti ono stanovište koje iziskuje narodni naš ponos, bratska slavenska uzajemnost, obća korist naše domovine i prava sloboda. U vjerskim pitanjima oni će braniti slobodu crkve, zagovarati će mirno i sporazumno postupanje crkve i države u velikim zajedničkim pitanjima odgoja i čudorednosti, te će štiti pobožna čuvstva našega naroda. U pogledu teškog ekonomičkog stanja rodoljubnog svećenstva obijuh vjeroispovjedanja u Dalmaciji, oni će nastojati neka mu se obezbjedi pristojno življenje, kô što zahtjeva njegovo visoko zvanje i njegov požrtvovni rad u prosvjetnom in čudorednom razvitku svoga naroda.“

Kandidatje so: Dr. Miho Klaić, saborski zastupnik i pridsjednik zemaljskog odbora u Zadru. Dr. Lovro Monti, odvjetnik u Kninu i saborski zastupnik. Dr. F. Gajo Bulat, odvjetnik u Spljetu i saborski zastupnik. Miho kanonik Paulinović, saborski zastupnik. Rafo knez Pučić, saborski zastupnik. Ante Šupek, načelnik grada Šibenika i saborski zastupnik. Manfred knez Boreli, saborski zastupnik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. junija.

Teh dni enkrat je bil neki sodelavec praške „Politik“ pri grofu **Hohenwartu** na Dunaji. V daljnem pogovoru je dejal grof Hohenwart: Mirno gledam v bodočnost, ker najmlajša minolost se bode pri avstrijskih narodih sama obsodila, in se državi ter narodom škodljive razmere ne bodo vračale tako silno kot preje. Kaže se, da bode v prihodnje postalo pri nas vse konservativneje, ali konservativnost se ne sme menjavati z nazadnjaškimi (reakcionarskimi) željami, kakor jo hoče takozvana liberalna stranka ob dobro ime pripraviti. Grof Hohenwart je potem odbijal očitjanje, da je klerikalec in njegova politika klerikalna, in je dejal, da nij storil nikdar tacega koraka, in nij nikdar kakega

tacega predloga stavil, da bi si zaslužil klerikalno ime. Ako so v klubu desničarjev duhovniki, menda da bi se jih tudi levičarji ne branili, ako bi se duhovniki upognili klubovim sklepom. A duhovniki nijso vodili kluba desničarjev. Da so pa cerkvene stvari toplo zagovarjali, kdo bi jim to zameril, posebno, ker so to storili celo na svojo lastno odgovornost. Konservativna politika in ona, katero mu podtikajo nasprotniki, nij vse jedno. Zdanje volitve, — dejal je Hohenwart — bodo stvarno ukrepile avtonomistično stranko, ki želi sporazumljenja mej narodi in pravega utrjenja Avstrije. Tudi češko vprašanje mora se rešiti — dejal je — če hoče država uže v jedenkrat prispeti do miru in razvijanja. To se splošno priznaje in to bode koristilo. Avtonomistična stranka naj se početkom zadovolji z malim, in s tem bo dosegla pozneje mnogo.

Denes v soboto so volitve na **Češkem** v kmetskih občinah. Nedvomno, da bodo stari narodni kandidatje zmagali, pa tudi v mešanih okrajih utegnejo nemški liberalci kateri sedež izgubiti.

Vnanje države.

V **Carigradu** je vsak drug dan nova ministerska kriza. Uzrok temu je vedni strah sultanov, da ga bo kdo zabodel, ustrelil ali ostrupil. Nekateri sebični dvorjanje ga v tem strahu pa še podpihujejo.

V **Rmu** sta kralj in kraljica pozdravila kneza **Bolgarije** Aleksandra v Kvirinalu, kjer so ga z veliko čestjo sprejeli. Dne 27. t. m. je bil v Kvirinalu obed, kateremu so prisustvovali ministri, diplomatski kor in knežev spremstvo. Knez je pohodil poslanike vseh 5 velevlastij.

Iz **Carigrada** poroča telegram 26. t. m.: Ferman sultanov odstavlja **egiptovskega** podkralja Ismaila in imenuje Tefika za naslednika. Telegrafična okrožnica na zastopnike vlastij pojasnuje, da se je ta prememba zgodila zaradi tega, da bi se v Egiptu uvedlo zopet ravnotežje in mir, da se naredi konec velikim krivnjam in zdanjej krizi, predno je postala še silnejša. Sultan je ovrgele ferman od leta 1863 — uzrok tolicih nerednostij — a je potrdil vse druge privilegije rodbina Mehmet Alija. Novemu podkralju je čestital italijanski glavni konzul. Novi kedi ve zahvaljujoč se, je dejal, da bode ves svoj trud zastavil v to, služiti domovini v korist, ter upa, da ga bodo vsi konzuli podpirali. Ministerstvo je dalo svojo ostavko, a je ostalo še na prošnjo Tefikovo.

Na **Kreti** opazuje se zadnji čas znamenit vnanji upliv, osobito od strani Angleške. To, in potem tudi vedni nemiri na Kreti so porto omehtili. Kakor se javlja iz **Carigrada** „P. C.“ je Photiades paša, guverner na Kreti, na Kano odpotoval s pooblastilom objaviti, da je sultan vse sklepe kretenske narodne skupščine, ki je bila priznata, sankcioniral. Ob enem je bil Photiades paša pooblaščen, da vzame od colninskih dohodkov toliko novcev, kolikor je potreba za budget otoka in za taka javna dela, ki so za prospeh in razvoj otoka neobhodno potrebna.

Dopisi.

Iz **Ljubljane** 28. junija [Izv. dop. (Nemškutarski centralni volilni odbor) — podpisan je advokat dr. Josef Suppan — poslal je denes vsem ljubljanskim uradnikom, tudi narodnim, oklic, v katerem ponuja znanega renegata Karla Dežmana kot kandidata za mesto ljubljansko. Narodni uradniki brez tega oklica v resnici uže jako dolgo časa poznajo tega človeka, njegov „čisti značaj, neomadeževano poštenje“, o katerej se drzne ta oklic govoriti, poznajo pa tudi njegovo „ljubezen do države in domovine“ i. t. d. Kdo se ne smeja ko ta oklic

bere in ve, da vse to velja Dežmanu? Narodni uradniki vse to dobro vedo in nij jim treba priporočati in prigovarjati, koga naj volijo, ali renegata Dežmana ali pa dvornega tajnika Jožefa Schneida. Vrstice te so namenjene nenarodnim ali ne odločno narodnim gg. uradnikom. Mislim, da jim baš nij teško odločiti se za g. Schneida. Nikdo drugi ne pride tolikokrat v položaj obrniti se do kabinetne kancelije Nj. Vel., kakor uradnik, ali za sé ali pa njegova rodbina. Kako teško je večkrat kaj doseči, to vsakdo ve, ki je bil uže v tacem položaji. Znano je, da ima g. Schneid ravno za Kranjsko in sosednje dežele referat o tej stvari. Da se bo on kot uradnik gotovo za uradnike vselej in o vsacej priliki potezaval, tega nam nij treba posebno naglašati; uže to kar nam je do zdaj o njem znano, osvedoči njegov značaj in njegovo srce. S koliko večim upanjem bi se uradniki lahko obrnili do moža, na tako odločilnem mestu stoječega, ako mu s svojim glasom pripomoremo, da zmaga in postane poslanec za mesto ljubljansko.

O Dežmanu pa gg. uradnikom nij treba mnogo govoriti. Zadostilo bo, ako citiramo njegove lastne besede, s katerimi je odbacnil deželne uradnike prosivše za povišanje plač: **Rekel je**: „Glauben sie, dass das Land so viel Geld zum wegwerfen hat wie der Staat, der seinen Beamten so glänzende Gehalte hingeworfen hat.“ To bo zadostovalo, da vsakdo lahko vé, in je prepričan, kaj Dežman o nas uradnikih misli, in kaj imajo uradniki od človeka pričakovati, ki je pri nekej drugej priložnosti imenoval uradnike „hungerleider“.

Kdor ima le kolikaj razuma in časti v sebi, ta bo baš vedel, kako ima glasovati.

Iz **Ljubljane** 28. junija. [Izv. dop.] (Na katero stran?) Učitelji kranjski! Ozrite se denes nazaj na óna leta, ko se je začelo vpeljavati ter izvrševati nove šolske zakone, v katere ste stavili ves svoj up za boljšo bodočnost svojo. Navdušeni ste bili za svoj stan, navdušeni za narod svoj, komur ste posvetili moči svoje. Ali koliko časa gojili ste óni up, koliko časa navdušenje za svoj posel? Prišel je čas, usoden vsem avstrijskim narodom in poguben za kranjsko učiteljstvo. To je bila óna liberalna doba, ki je zatirala narode, a vam uduševala vsak sloboden vzdihljaj. Oni zakoni, na kojih je visel ves vaš up, baš ti zakoni izvrševali so se v pogubo vsega šolstva, učiteljem vam osobito v zatrenje vsake slobodne misli.

To je bila doba liberalizma.

Kaj pak je pri nas na Kranjskem pomenjal pojem ta? Učitelji, narodni kakor odpadniki, to znate še dobro. Germanizatorske roke so prišle, in od vas učiteljev se je zahtevalo kar naravnost, da morate k nemčurskej zastavi priseči; gorje mu, kdor si je še usodil imeti svoje prepričanje. Disciplinarne preiskave, prestavljanje in celo odstavljanje iz službe, to si je óni takoj natvezil na vrat. Učitelj nij zaupal več učitelju, boječ se, da ima denuncijanta pred soboj. Li nijso bili to krasni časi?

To je bila doba denuncijantovstva.

Učitelji, vi ste se prestrašili, boječ se za svoj kruh, tacega nasilstva, mnogo izmej vas se je vdalo in palo na kolena pred nemčurskim malikom, ostali del pak je postal narodu nasproti mlačen, le malo, malo je ostalo odločno značajnih. K tacemu ravnanju silil vas je edino samo up, da vam bode nemška gosпода zboljšala vašo gmotnost. Ali je up ta

-vam uresničil se? Ne! Nemška gospoda nij niti mislila na takovo zboljšanje, in spominjamo se, da glavni nje vodja je dejal vlašskega leta v kazini, Dežman namreč, da učiteljem se zdaj ne sme nič več pomagati, ker, ako se jim prst pokaže, zgrabé za celo roko. In to je dejal tačas, ko so imeli odpadniki in renegatje nad vami največjo oblast.

In tedaj vprašamo: Ali denes ne uvidate še, da ste kranjskim renegatom Dežmanom in tovarišem samo sužnji, s katerimi so ti ljudje pri bivšej Lasserjevej vladi nabirali si lavorike? Ali ne uvidate uže, da ste vi učitelji bili le sredstvo, katerega se poslužujejo oni za uničenje duševnega obstanka našega millega naroda slovenskega? Mnogo izmeje vas je grešilo, ker je zapustilo svojo mater v revni in bedi, ali denes stopa pred vas mati razžaljena Slovenija, prosi vas: Vrnite se k meni vsi, odpušcam vam vsem kar ste mi zakrivali hudega, samo pridite zopet pod moje krilo, in pokažite zdajci da ste moji sinovi!

In tedaj učitelji po slovenskih mestih, iz svojih skušenj lahko razvidite in sodite, in ako premislite, da čas se spreminja — na katero stran je boljše da se jutri pri volitvi državnih poslancev za mesta in trge postavite. Omenjamo samo še to, da kdor voli nasprotne kandidate, in ne naših, voli protivladno. Vaš razum naj tedaj razsoja.

Iz Šempetra pri Novem mestu 25. junija. [Izv. dop.] Kakor ste uže naznanili, sklical je 22. t. m. g. V. Pfeifer pri nas volilni shod. Precejšnje število volilcev se je zbralo in videlo se je vsem, da so vneti za stvar, o kateri smo se pomenkovali. — Zares lep dan je bil to za nas; v svojej sredi smo imeli gospoda, na kojega sme biti v prvi vrsti ponosna mila naša domovina, gospoda, ki je v preteklih 6 letih državnega zbora pokazal, da predobro pozna težnje našega ubogega kmeta, ki čuti se svojim narodom, ki si na vso moč prizadeva, njemu pomagati do boljšega stanja. Zbog zadržka zbrali smo se še le popoldne okolo 1 ure skupaj in tukaj svojemu vrlemu zastopniku osobno razložili, kaj nas najbolj teži.

Stavile so se sledeče točke, katere naj v prihodnjem državnem zboru naš g. poslanec razloži in kolikor moč do veljavnosti skuša spraviti;

1. Naj se prekliče postava od 27. junija 1868 st. 79, po kateri je bil ovržen red dedinskega nasledstva pri kmetijah.

2. Naj se izda postava o odrtiji in razločna in stroga postava zoper pustošenje eksekviranih posestev. Naj se osnujejo kreditni zavodi na kmetih.

3. Naj se odpustijo davki tudi pri posebini in naj se določi, da se pri elementarnih nesrečah davek ne odpusti samo za tisto leto, ampak za ves čas, dokler poškodovana posestva nič ne hasnejo.

4. Naj se olajša plačevanje odstotnine, tako da se zneski do 10 gl. v enem mesecu, do 25 gl. v dveh mesecih, do 50 gl. v treh mesecih večji zneski pa v 6 mesecih plačajo brez obresti. Naj se natanko pregleda postava davščine in vpeljejo razločna sploh razumljiva pravila, da se pride v okom samovoljnemu tolmačenju merivcev.

5. Naj se zmanjša breme davkov in zato vpelje vestna varčnost po vseh delih državnega gospodarstva. Naj se opravištvu bolj po prostem uravna po izgledu drugih držav.

6. Naj se posestniki podedovanih kmetij

oprostijo vojaščine sploh ali vsaj od aktivne službe v armadi.

7. Naj se odloži pobiranje davkov z ozirom na čas, kadar kmet nema s čem plačati.

8. Naj se odpravi, ali vsaj omeji notarstvo in

9. naj se naredi železnica na Dolenjskem. O vsem tem je govoril g. poslanec in obljubil, da hoče, kakor do sedaj, skrbeti za vse, kar je le dosegljivega. Po zvršenem zborovanji podali smo se skupno k obedu v hišo spoštovanega našega g. župana, kjer smo bili iznenadno dobro pogosteni, za kar gre posebna hvala materi županji, ki v enakih prilikah vselej vso čast zasluži. — Pri obedu napil je g. Pfeifer toplimi besedami presv. vladarju, na kar so odmevali živahni živio-klici. Prelep je bil govor g. O. ki je kazal, da le v edinosti, le v slogi je moč, da pa nesloga tlači. V imenu občine Šempeterske napil je izvrstnemu zgovorniku narodnih pravic domači g. kaplan, ter naslikal v kratkem izbornu njegovo delovanje. Kazali ste, blagorodni gospod, dejal je mej drugim, skeleče rane našega zaničevanega a skozi in skozi poštenega slovenskega naroda, iskali ste hladivnega olja za nje; kazali ste jim tam na Dunaji, da so še nekateri ki mislijo, da Slovan je ustvarjen le za to, da se pritiska na steno — kazali ste pa tudi, da Slovenci zlasti smo navzlic tolikim krivdam iz srca vdani presv. svojemu vladarju, pripravljeni vsak hip dati kri in življenje za drago nam Avstrijo; priča tega zasedanje Bosne in Hercegovine, kjer so si v prvi vrsti naši domači fantje častno priznanje vladarja samega pridobili. Za trud in prizadevanje Vaše pa sprejmite blagovoljno danes od nas popolno zaupanje; zato kličemo hvaležnim in radosti kipečim srcem: Na mnoga leta; Bog z Vami!

G. urednik! denes se mi je posebno zdelo, da sedimo enako ljubečim otrokom krog svojega ljubljene očeta, ki čuti vso bolezen z nami, ki nas tolaži, ki z nami trpi. Bili smo res veseli in še bolj potem, ko smo zaslišali mile domače pesnice novomeških gg. pevcev, ki so nas prav po naključji iznenadili. Takrat segla mi je posebno v srce lepa pesen: „Lepa naša domovina“, in mislil sem si, kakor gotovo i drugi: Zares lepa si ti naša slovenska domovina in naša moraš biti, in le naša! K temu pa nam dajejo tako častno izpale volitve pri nas porok. Dosta smo trpeli; po hudej političnej nevihti mora se i nam Slovanom zasvetiti zarja zlate svobode! V to Bog pomози!

Izpod Stola 26. junija. [Izv. dop.] V uvodnem članku od 26. t. m. je omenjeno, da je pri volitvi državnega poslanca notar Preširen dva glasa dobil. To je pa le pomota. Stvar je ta: Brezniška fara premore enega Preširna, kateri je zdaj tudi župan. Ta Preširen si je na vse kripnje prizadeval, da bi bil voljen v državni zbor! Slišal sem, da je Bohinjcem pisal, naj ga volijo. Mož je nekdanj nekaj šol študiral in se toliko nemščine navadil, da zna zdaj po nemško proti „farjem“ zabavljati. To je njegova glavna zasluga. Zarad tega se pa ne more reči, da bi si bil posebno veljavo pridobil, temuč, — v prihodnje ne bode več župan.

Pri „becirku“ v Radovljici ga imajo nekateri radi, ker pri vsakej priliki silno za nemštvo agitira. Nij se torej čuditi da se je dal voliti nemškim Weissenfelsovcem, kajti poznali so ga še od tistega časa, ko je oglje vozil. Hoteli so ga imeti na Dunaji, žalibog za nje da nikoli ne bo tja šel kakor poslanec. — Naj tem vrsticam še dodam, da je gosp. Legat

iz Lesec z nami volil. Slava mu! G. Wucherer-ja pa nij k volitvi bilo, tedaj je ob svojem času „Laib. Tagblatt“ po krivem napadal „Slov. Narod“, zavoljo omenjenih volilnih mož iz Lesec.

Odkar se je pri nas slišalo, da Vestenek ne kandidira v imenu vlade, upamo, da naši uradniki ne pojdejo zanj volit. Sicer bom pa uže poročil, kdo bo kaj agitiral.

Z Gorenjskega 25. junija. [Izv. dop.] Stara navada nemških ustavovercev in naših nemškutarjev je, svojim volilcem ob volitvah obetati zboljšanje stanja in ponižanja bremen davkoplačevalcem, o katerih znajo, da jako težé našega kmeta, kakor meščana. Na vse te obljube, dane svojim volilcem, pa nemškutarji, ko enkrat v državnem zboru sedé, popolnem pozabijo, kakor je renegat Dežman pozabil, da je Dolenjcem bil železnico po treh krajih obljubil. Letos nemški ustavoverni listi po svojih organih najbolj kričijo na prevelike vojne stroške in obetajo, da bodo, če bodo zopet v večini v prihodnjem državnem zboru, skrbeli, da se sedanja draga vojna organizacija premeni, davkoplačevalcem ugodnejše, zniža število vojakov. Da bi sami bili preverjeni o možnosti tega, kar obetajo, nikdo zdravo mislečih ne veruje, saj je vsacemu jasno, da dokler druge države ne pomanjšajo števila svojih vojsk, to tudi Avstriji brez velike nevarnosti za svoj obstanek nij mogoče. Pri tem naj bo omenjeno, da nemškim ustavoverskim izdajalskim kričačem a la Schönerer na obstanku Avstrije nij mnogo ležeče. Našim nemškutarjem pa tudi ne. Pred nekaterimi leti je res neki ustavoverni poslanec v državnem zboru predlagal, da se snide splošni evropski konferenc, ter se posvetuje in sklene enakomerno znižanje vojsk vseh evropskih držav, a stvar je ostala brez vspeha, in smo tudi zdaj preverjeni, kakor stvari v Evropi stoje, da ostane, naj jo predlaga ta ali oni ustavoverec. Mej za znižanje vojske in polajšanje bremen davkoplačevalcem vnete časopise (se ve, da le zdaj mej volitvami) spada po Slovenskem dobro znana graška „Tagespošta“ in v zadnji številki prinaša o tem predmetu dolg uvoden članek, katerega namerava nadaljevati. V tem članku piše mej drugim: „Heute indessen, nachdem der orientalische krieg, denn man seit jahren als den eigentlichen grund der nichtabrüstung angab, beendet ist, heute sollten alle bedenken schwinden.“ Nam se situacija nikakor ne vidi tako mirna, kakor pisatelju ónega članka; orientalna vojska žalibog še nikakor nij končana, in ne bo, dokler ne bo turško gospodarstvo porineno čez Bospor in razmere na Balkanu na podlagi Slovanom prijazne politike, vrejene. Potlej še le pridejo tudi nam avstrijskim Slovanom vse boljši časi. Berlinska protinaravna pogodba, na podlagi katere se hoče ustanoviti nov red na vstoku, še nikakor nij izpolnena, in tudi ne more biti, ker se premalo ozira na narodna prava vzhodnih narodov ustanoviti stalnih razmer. V vzhodnej Rumeliji in Bolgariji se položaj boljša, a v Macedoniji in drugih kristjanskih provincijah, ostalih neposredno pod turško vlado, se nadaljuje prejšno slabo turško gospodarstvo, o reformah, kakoršne zahteva berlinski dogovor, tukaj še nij sluha: tako je tam nova vstaja zoper Turčijo proti volji vse zapadne Evrope v malo letih mogoča. Grško pitanje še nij rešeno, in se še tudi ne ve kdaj da bo, ker se Grkom ne ustavlja samoporta, temuč tudi ves albanski narod, kate-

rega ščuvajo italijanski agitatorji proti Grškeji in proti Avstriji, ako bo ta hotela zasesti Novi Pazar in nekatere druge albanske kraje. Osoda novo pridobljenih provincij še tudi ni določena; da bi jih Turčiji nazaj dali, bi bilo proti časti starodavne naše države, proti temu bi klicali iz grobov za osvobojenje Jugoslovancov v Bosni in Hercegovini padli največ naši slovanski vojaki, bi se protivila prelita kri hrabre avstrijske vojske. Tudi sta ti deželi jako važni za avstrijsko trgovino v orijentu.

Ne le dela v orijentu niso ugodna znižanju avstrijske vojske, temuč tudi drugod. Dogodki v našem Primorju in pogosti sovražni glasi iz Italije nam svedočijo, da Italija le čaka priložnosti, naše mo narihijodtrgati nekatere provincije; pa tudi Nemčija, katera ravno zdaj povišuje število svoje vojske, nij Avstriji nikoli bila prijazna.

Pri tacih okolščinah nij misliti, da bi krona, katerej je gotovo največ na obstanku naše države ležeče, dovolila znižanje vojske, naj se ustavoverci še tako napenjajo. To pa ustavoverci ravno tako dobro vedo, kakor mi, njihovi kriki po znižanju vojske so le prazni volilni manevri, s katerimi skušajo preslepiti lahkoverne volilce. Mar niso zdaj tako varčni nemški ustavoverci zahtevali vojno z Rusijo, katera bi nas bila stala mnogo žrtve v denarji in krvi, morda celo zavdala smrtni udarec naši državi! Veliki stroški za vojsko in okupacija Bosne in Hercegovine niso v prvi vrsti krivi slabih državnih financ, temuč sploh slabo gospodarstvo ustavovercev, podpiranje dvomljivih akcijskih društev, zidanje nepotrebnih železnic, in druga podvzetja, pri katerih so se nemški ustavoverniki povzetniki polnili žepe. Zato raj volilci ne dajte se slepariti s praznimi obljubami naših švabskih protivnikov, saj jih itak v državnem zboru, če vanj zopet pridejo, niti omenili ne bodo. Sleparil je Dežman pred šestimi leti, a nič obljube držal. Slepari zdaj in njegova sodrga ž njim, a od te strani nij nič pričakovati. Volite narodno, narodnjaki so pošteni, oni ne obeatajo zlatih gradov, ali doseči bodo skušali, kolikor se doseči da, in to je po možko. Vse drugo je nemški „švindel“. P.

Najnovejše.

Prav iz gotovega, t. j. iz visokovladnega vira smo zvedeli, da je moral g. **Vestenek** kot c. kr. okrajni glavar na ukaz ministra Taaffeja od kandidate **odstopiti**, in da je to uže včeraj naznanil nemškutarskemu centralnemu odboru.

Domače stvari.

— (Prosimo prijatelje našega lista), da nam jutri gotovo iz vseh mest in trgov telegrafično naznanijo izid volitev in sicer precej ko se glasovanje konča, ne čakaje izida od drugod.

— (Grof Hohenwart) se je v petek zvečer z brzovlakom peljal skozi Ljubljano na svoje posestvo v Ravnah na Notranjskem. Od tam se vrne v Ljubljano, da bode v sredo zvečer pri shodu kranjskih velikih posestnikov, h kateremu jih je on povabil.

Poslano.

Naš in Vaš!

Tistim c. kr. uradnikom v Ljubljani, ki še omahujejo, ter ne vedo, komu naj bi dali pri volitvi v ponedeljek svoj glas, ali Dežmanu, ali Schneidu, priporočam naslednje vrstice v preudarek in premislek:

Kdo more uradnikom več koristiti, Dežman ali Schneid?

Schneid je tajnik v kabinetnej pisarni Njega Veličanstva svitlega cesarja. In kdo pride večkrat v potrebo obračati se s prošnjami do te pisarne nego baš c. kr. uradniki, c. kr. uradnikov vdove in c. kr. uradnikov otroci? Naj c. kr. uradnik neozdravljivo zboli, predno je doslužil 10 let definitivne službe, potem ne dobi nobedne pokojnine, ampak samo miloščine si more izprositi od samega cesarja. Naj umrje c. kr. uradnik predno je dovršil 10 let stalne službe, reva je njegova vdova, sirote so njegovi otroci! Pokojnine nima od države pričakovati niti jednega krajcarja ne. Samo pot jej je prosta od cesarja miloščine prositi. In to se zgodi sto in stokrat vsako leto! In čez čigave roke gredo vse take prošnje? G. Schneid je v kabinetnej pisarni poročevalec za vse prošnje iz južnih dežel, tedaj tudi iz Kranjskega, in ako ga izvolimo za državnega poslanca, brigal se bode gotovo še živeje za naše zadeve. In tudi osobno se bomo lahko obračali nanj, ker bode naš poslanec.

Kaj nam pa more Dežman v tem oziru koristiti? Nič in trikrat nič!

Zato kličem v imenu mnogih svojih kolegov uradnikov: Bog živi našega poslanca, gospoda Josipa Schneida!

V Ljubljani 28. junija 1879

C. k. uradnik.

Poslano.

Resna beseda volilcem Čehom v Ljubljani in na Slovenskem sploh:

Čehi, Vaši rojaki, z združenimi močmi kot Slovani in Avstrijci delajo na zmagi svojih narodnih kandidatov. Isto tako složno bojujemo mi Slovenci volilni boj zoper neprijatelja in sovražnika nemškutarja.

Borba Vaših slavnih rojakov doma je naše borbi popolnoma jednaka. Za kar se Vaši bratje v Vašej domovini bojujejo, to je i naš cilj, naše borbe cena. Naravno in gotovo je, da zavestni Slovenci, bivajoči na Češkem, podpirajo Vaše brate, da oni smatrajo njih borbo — za svojo.

Naravno bi tudi bilo, da Vi Čehi, tu na Slovenskem bivajoči, pristopite v pomoč nam Slovincem, da volite z narodnjaki.

Kako pa delate? Žalibog, Vi niste pravi Čehi. Z malimi častnimi izjemami Čehi naseljeni v Ljubljani in na Slovenskem sploh, da si se zavedajo svoje slovanske narodnosti in meji soboj vsi še češko govoré, ne podpirate naših slovanskih prizadetih; temuč nemške. Čehi meji nami se ogibajo narodnih krogov. Po ogromnej večini stojé Čehi v nam nasprotnem taborji, ter delajo zoper nas!

Ako Vam, Čehi meji nami, službene okolščine res ne dovoli delati za nas in z nami Slovani, ozir na čast slavnih svojih rojakov na Češkem doma naj bi Vam vsaj zabranil, nasprotovati nam.

Gotovo malo zahtevamo, a to smemo, to moramo zahtevati od Vas v lastnem imenu in gotovo tudi v imenu slavnih Vaših rojakov na Češkem, in za prihodnjo volitev upamo, da volilci Čehi, člani slovanskega naroda, ne boste glasovali za Slovincem nasprotno kandidate, temuč za naše.

Jeden, ki je bival na Češkem.

Tuji.

27. junija:

Pri Sloani: Glücklich iz Dunaja. — Endler iz Gradca. — Wenger iz Gorenjskega. — pl. Setmar iz Trsta.

Pri Malici: Tenschers iz Dunaja. — Maichin iz Kočevja. — Freistadt iz Dunaja. — Schneider iz Gradca. — Glas iz Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Wölfling iz Domžal. — Krizer iz Dolnjskega.

Epilepsijo (božjast)

zdravi pismeno specialni zdravnik dr. Killisch v Dresden-u (Neustadt). Največje izkustvo, ker je zdravil uže v čez 11.000 slučajih. (156—8)

Dunajska borza 28. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Notni drž. dolg v bankovih . . .	66	gld.	65	kr.
Notni drž. dolg v srebru . . .	67	"	70	"
Zlata renta . . .	77	"	70	"
1860 drž. posojilo . . .	126	"	—	"
Akcijske narodne banke . . .	825	"	—	"
Kreditne akcije . . .	263	"	50	"
London . . .	116	"	—	"
Srebro . . .	—	"	—	"
Napol. . .	9	"	23	"
C. kr. cekini . . .	5	"	50	"
Državne marke . . .	56	"	95	"

Tržne cene

v Ljubljani 28. junija t. l.

Pšenica hektoliter 6 gld. 93 kr.; — reš 4 gld. 55 kr.; — ječmen 4 gld. 23 kr.; — oves 2 gld. 93 kr.; — ajda 5 gld. 04 kr.; — prosó 4 gld. 55 kr.; — koruza 4 gld. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 75 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. 50 kr.; masla kilogram — gld. 92 kr.; — mast — gld. 70 kr.; — ipih frišen — gld. 54 kr.; — špeh povojen — gld. 60 kr.; — jajce po 1 ¹ / ₂ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednina kilogram 58 kr.; — teletnina 54 kr.; — svinjako meso 62 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 78 kr.; — slame 1 gld. 51 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. — kr.; — mehka 5 gld. — kr.
--

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca se začne novo naročevanje na „Slovenski Narod“. — Vse gg. naročnike prosimo, naročnino ob pravem času ponoviti, da bodo list redno v roke dobivali.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6	gld.	50	kr.
Za četrt leta	3	"	30	"
Za en mesec	1	"	10	"

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8	gld.	—	"
Za četrt leta	4	"	—	"
Za en mesec	1	"	40	"

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr. Po pošti prejemam " " 3 " — "

Administracija „Slov. Naroda“.

Oznaniilo.

Cestni odbor okolice ljubljanske

(291—1)

bode imel

javno dražbo za posipanje cele dolžine nove ceste pod Gumniščami

7. julija t. l.

ob 9. uri zjutraj pod Pijavogoriškim hribom. Podvzetniki se vabijo priti tja. Vsaki ima uložiti od cele svote 6000 gold., na kolikor je delo preračunjeno, 10 % vadiuma.

Lepe in po ceni

klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledališčnih ulic. (283—2)

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizkeji ceni priporoča

„Národna tiskarna“ v Ljubljani.

Podpisani glavni zastop
uljudno vabi na zavarovanje poljskih pridelkov zoper škodo po toči pri
**Prvem ogerskem zoper škodo po toči zavaru-
jočem društvu-zadrugi v Požunu.**

To društvo, po načelih vzajemnosti osnovano, je zdaj edina
zavarovalnica, katera v naših krajih zavaruje škodo po toči.
**Zavarovalnica je zmerna, pogoji jasni. Škoda se
bode pošteno cenila, odškodnina točno izplačevala.**
V Ljubljani, dne 24. maja 1879. (254-5)

Glavni zastop

Prvega zoper škodo po toči zavarujočega društva-zadruga.

Društveni zastopniki: v Kranji gosp. **Edvard Poir**, na
Krškem gosp. **D. Kurent**, v Metliki gosp. **Janez Kapelle**,
v Čemšeniku gosp. **Valentin Kolenc**, na Brdu gosp. **Škofic**,
v Š. Jerneji gosp. **Jan. Sajc**.

V Celji,

Zaradi izseljenja!

V Celji,

Reelna razprodaja!

V kratkem času bomo morali svoja prostora
izprazniti, zato bomo pričeli **z dnem 15. junija**
t. l. za malo časa

pošteno razprodajo

svoje zaloge sukna, platna, manufak-
turnega in modernega blaga,
in tudi

šivalne stroje vseh sistemov
po jako nižani ceni.

Razprodalo bode se popolnem tudi
posamne reči, kakor:

**solčnike, slamnike, blago za
tkanje, perilo, lišpi, traké, gumbé
in ovratnike.**

Slavno p. n. občinstvo vabimo uljudno za na-
kupovanje ob tej mu ugodnej prilici.

Z vsem poštovanjem (281-6)

G. Schmidl & Comp.,

v Celji, poštne ulice št. 36,

trgovina se suknom, z običajnim, manufakturnim in modnim
blagom, in zaloga šivalnih strojev.

poštne
ulice 36.

Zaradi izseljenja!

poštne
ulice 36.

Bergerjevo medicinično milo iz smole (Theerseife),

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se na **Avstro-Ogerskem,**
Francoskem, Nemškem, Holandskem, v Švici in na Rumun-
skem itd. že 10 let s sijajnim uspehom zoper

izpuščaje na životu vsake vrste,

kakor zoper vsako nečistost na polti,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste,
tolstni tok, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rudeč nor,
ozebljino, potenje nog, in zoper vse zunanje otročje bolezni na glavi.
Vrh tega se še vsakemu priporoča kot polt čistilo sredstvo za umivanje.

Cena jednega kosa z navodom kako se rabi 35 kr.

Bergerjevo milo iz smole ima 40% koncent. smole iz lesa,
je skrbno narejena ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki
se v trgovini nabaja, razlikuje.

Da se prekanjenju izogne,

zahteva naj se v lekarnah
določno

**Bergerjevo milo
iz smole,**

ter paj se pazi na **zeleni
zavitek** in tukaj pona-
tiseno **varstveno
marko.**

Jedini zastopnik za domače in tuje dežele:

lekarnar **G. Hell v Opavu.**

Glavna zaloga za Ljubljano v lekarnah J. Swoboda in G.
Piccoli; potem v lekarnah v Idriji, v Novem mestu pri Berg-
mannu; v Radovljici pri Aleks. Robleku; v Kranji pri
Šavniku in v Kameniku. (317-14)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Spedijska pisarna c. kr. priv. družbe južne železnice.

Ozirač se na naznanilo sl. vodstva c. kr. priv. družbe južne
železnice, imam čast javljati s tem, da sem

spedijsko pisarno

z dnem 1. junija odprl.

Pisarna je

v slonovih ulicah števil. 50 nova,

in tukaj se more oddajati vse brzovozne in teške pošiljatve za
oddanjanje na kolodvor južne železnice, kakor tudi se naznani, da se
te pošiljatve od tam vzmó in pošljó na dom.

Na dalje si še dovoljujem naznanjati, da bodem zaradi večje
prilicnosti pošiljal po bolj obiskanih krajih mesta vozove, ki bodo
nabirali dopoludne in popoldne vsak dan pošiljatve; tarifa za pri-
pošiljanje voznega blaga na dom in odpošiljanje visi v pisarni v
pregled ter se tudi razdeljuje.

V Ljubljani, dne 31. maja 1879.

R. Ranzinger,

(269-2)

speditér.

P. T.

Čast imam naznanjati uljudno čestitemu občinstvu, da sem

trgovino s trakmi

„pri prelji pod križem“

gospod **A. Traunovo** pred dvema mesecema prevzel, ter
vabim čestito občinstvo v nakupovanje zdolaj zaznamovanih iz
nova izbranih rečij. (57-6)

Sè spoštovanjem

J. S. Benedikt.

Velika zaloga svilenih, baržunastih, volnenih in pavaljnatih
trakov, kordonett- in chappé-svile, najboljše vrste sukanca za šivalni
stroj in kitajski evirn v vseh barvah.

Velika izbér trakarskih, svilenih, krogličnih in gombov od
biserne matice, uradniških in gombov za livčje.

Lišpi od svile in volne, rése, čipke in vrvice, ovčja in ber-
linska volna v raznih barvah.

Bela vezanina, volna za vezanje, preja za kavličkanje (Häkeln),
biseri za vezanino od kovine ali stekla, vsakobarvene chenilje. Na-
dalje velika zaloga pravih leonskih zlatih in srebrnih obrobkov,
vrvic, rése, portepejev, kupelj, zvezdic, rozet za vojake in uradnike
po ukazu.

Copi (Quasten) od svile ali volne za cerkvé, sobno opravo,
pregrinjala za okna in lišp, držaji za pregrinjala, vrvice k zvon-
čekom. Duhovnikom: biserni in barveni koljari od svile, črni pa-
sovi za čez talár in altarske najširše čipke. Najboljše iglarsko
blagó obrobki za kočije, krpine, vrvi itd., kakor tudi velika zaloga
kvart za igranje in drugih stvari, spadajočih v področje trakarstva.

Glavno zalogo naturnih rudninskih vodâ

ima

Peter Lassnik

v Ljubljani.

Uže 23 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodâmi daje ne
samo sanitatnemu uradu, nego tudi vsakemu izmej p. n. naročnikov
izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko sam preveri,
da so sklenice napolnene s pravimi in frišnimi zdolaj imenovanimi
studenci, ter prosi za mnogoštevilno obiskavanje, obljubljačó točno
postrežbo.

Adelaidin studenec, Bilinska kislá voda, Hebska (Eger) Fran-
ceva voda, slani studenec in travniški studenec, Emski Viktori-
studenec, Emski hrenček, Friedrichshallna grenka voda, Franc Josipov
grenki vir; Gleichenberški Konstantinov studenec, Sv. Ivana vir,
Klavzenski jekleni vir in Gleichenberška slanica; Giesshüblerska
kislá voda, Halska jedná voda; Karlsbadská mlínská, gradska voda
in vrelec; Marienbadská križka voda, Preblavská kislá voda, Bilná
grenka voda, Pirmónská jeklena voda, Rodanjska kislá voda, Ra-
koczy-grenka voda, Recoaro-jeklena voda, Rogatska kislá voda, Rimski
studenec (Koroška kislina), Ofenski Viktoriá studenec, Saidschützka
grenka voda, Selterzerjeva voda, Ščavníská kislina, Sv. Lovrencijá
jeklena kislina, Wilhelmov studenec Kronthalski, Karlsbadská vreleška
sol, Marienbadská sol in Halska jedná sol. (275-5)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

